

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 10432 af 28/04/2006 (Gældende)

Klage over tvangsfiksering over 2 måneder

Ministerium: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Journalnummer: J. nr. 0446102

Klage over tvangsfiksering over 2 måneder

Resumé

En 34-årig mand som siden 1983 havde været indlagt på psykiatrisk afdeling mere end 25 gange, på grund af en spaltningssindssygdom blev den 22. oktober 2002 frivilligt indlagt på psykiatrisk afdeling. Han var ved indlæggelsen anspændt, hurtigtalende, latent aggressiv og psykotisk, og lægerne vurderede, at han var præget af vrangforestillinger og tankemylder samt formentlig var synshallucineret.

Den 27. oktober 2002 var han anspændt og blev søgt skærmet på stuen, hvor han kun evnede at opholde sig kortvarigt. Han var præget af vrangforestillinger samt et kaotisk tankeindhold og blev tilbudt beroligende medicin. Han var på trods heraf fortsat omkringvandrende, dørsøgende, råbende og truende og gik tæt på personalet, men accepterede kl. 11.45 en frivillig bæltefiksering, der blev efterfulgt af yderligere indgivelse af beroligende medicin. På trods heraf blev han efterfølgende tiltagende udadreagerende og rev i bælte, lagen og gardiner. Lægerne forsøgte at tale ham til ro, hvilket ikke lykkedes, herefter blev han anset for fikseret ved tvang.

I den efterfølgende periode indtil den 8. januar 2003 var han i en langvarig psykotisk tilstand præget af uindfølelig og uforudsigelig adfærd, og han spiste og kastede afføring og urin, ligesom han forsøgte at beskadige sig selv med tændte cigaretter. Han havde endvidere næsten daglige umotiverede og uforudsigelige korporlige udfald mod plejepersonalet og læger. Først efter en behandling med ECT i januar 2003, indtrådte der en afgørende bedring af tilstanden.

Det lokale nævn godkendte beslutningen om tvangsfiksering for så vidt angik perioden fra den 27. oktober til den 8. november 2002, men et flertal af nævnet underkendte tvangsfikseringen for så vidt angik perioden fra den 8. november 2002 til den 8. januar 2003, da flertallet fandt, at der i hvert fald fra den 8. november 2002 var indtrådt en sådan stabilisering og bedring af tilstanden, at der med fornødent mandligt personale burde være indledt forsøg på at bringe tvangsfikseringen til ophør.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn fandt, at betingelserne for at tvangsfiksere patienten den 27. oktober 2002 var opfyldt, og at iværksættelsen af tvangsfikseringen opfyldte kravet om mindst indgribende foranstaltning.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn fandt endvidere i det konkrete tilfælde, at udstrækningen af tvangsfikseringen i perioden fra den 27. oktober 2002 til den 8. januar 2003 opfyldte kravet om mindst indgribende foranstaltning. Nævnet lagde vægt på, at patienten i hele perioden var præget af tendens til selvbeskadigende adfærd, samt især tendens til psykotisk betingede og uberegnelig og uindfølelig, udadreagerende korporlig adfærd, hvor han måtte anses at have udsat plejepersonalet for nærliggende fare. Nævnet lagde endvidere vægt på, at patienten i hele perioden blev behandlet med beroligende medicin, samt at der på grund af utilstrækkelig beroligende effekt blev suppleret og ændret i den antipsykotiske behandling.